
Obsah

Jan Bauer: S etickými kodexy si na média nepřijdeme	7
Jaroslav Berka: Soukromé televize bojují o zachování veřejnoprávních médií	14
Jana Bobošíková: Dělat propagandu je snadnější než informovat	34
Věra Dušková: Na druhém břehu	42
Jefim Fištejn: O konformních médiích a tichých dohodách	50
Michel Fleischmann: Podnikání vyhraje nad regulací	59
Roman Gallo: Znat své místo	70
Petr Hájek: Nevrtím psem	84
Zdena Hůlová: Z termínu ‚veřejnoprávnost‘ mám duševní osypky	95
Ladislav Jakl: Méně regulace, více svobody	106
Roman Joch: Nemocí žurnalistiky je intelektuální nepoctivost	126
Milan Knížák: Média nevědí, komu slouží	138
Martin Komárek: Novinář je součástí politiky	145
Benjamin Kuras: Evropa? Demokracie jako řemen!	154
Jan B. Lášek: Nestranná žurnalistika neexistuje	160
Štěpán Mareš: Kdy humoristovi končí legrace	168
Miroslava Němcová: Jsem realista	180
Stanislav Novotný: Bez odvahy zanikne demokracie	186
Alexandr Pícha: Spojení ČT a ČRo – ano, ale ne jako politický úkol!	201
Jiří Svoboda: Důležité je to, o čem média nemluví	211
Martin Štěpánek: Žurnalistika je exhibice	230
Petr Štěpánek: Končí moje dobrovolná karanténa	241
Zdeněk Šámal: Nechci být hlásnou troubou	251
Zdeněk Zbořil: To peklo je v nás	268
Miloš Zeman: Veřejnoprávní? Ne: státní televize	286
Michal Zítko: V zemi, kde inteligence schvaluje cenzuru	293
Ediční poznámka	301